

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gregr pred svojimi volilci.

Vodja mladočeški stranki, mož, ki je z zgovorno svojo besedo razburil ves narod češki, ga naučil za boj proti takozvani češko-nemški spravi in uničil staročeško stranko, dr. Edvard Gregr stopil je v nedeljo pred svoje volilce, da jim poroča o mladočeške stranke delovanju v minolem zasedanju poslanske zbornice, o svojih in pristašev svojih uspehih in neuspehih in o nadah in namenih za bodočnost.

Znani sta presenetljiva odkritosrčnost in ostra dijalektika Gregrova; njega besede razkrile so marsikaj zanimivega in zategadelj je vredno, da izpregovorimo tudi mi nekoliko besed o tej duhoviti kritiki sedanjega političkega položaja.

Gregr očita Staročehom, da so, ustopivši v državni zbor, takoj popuščali od prejšnjih svojih terjatev, pozabili državno pravo češko ter se mu celo odpovedali povsem. V nesrečni kratkovidnosti svoji hrepneli so ostati del večine v poslanski zbornici in se v opasni tej ambiciji spozabili tako daleč, da so celo vsprejeli češko-nemško spravo. Neumestna in nevarna ta popustljivost čeških poslancev razburila je narod tako močno, da je pri zadnjih volitvah poslal na Dunaj zgolj take može, o katerih se nadeja, da ga bodo zastopali bolje in vestneje nego prejšnji. Mladočehi niso svojim volilcem obečali ničesar drugega nego to, da bodo z vsemi svojimi močmi varovali in ščitili pravice naroda češkega ter se potezali za dejansko izvršitev narodnih terjatev.

Da se mladočeškimi poslancem to ni posrečilo, da niso dosegli niti priznanja državnega prava češkega, niti kronanja kralja, niti sploh mogli prodreti s svojimi terjatvami glede narodne ravnopravnosti, tega krive so v prvi vrsti okoliščine. Kakor pa niso zadovoljni Mladočehi z uspehi minolega zasedanja državnega zbora, isto tako niso z njimi zadovoljne ni druge stranke, ker i te niso dosegle ničesar. Temu je pa glavni vzrok avstrijski parlamentarizem sploh, ki je brez vsake prave vrednosti, ker vlada z njim dela kar hoče ter si vedno sestavi tako večino, kakršno potrebuje. Ves trud in napor Mladočehov treba je torej koncentrovati na

to, da se izpremeni sedanja ustava tako, da bode primerna zgodovinskemu razvoju narodov in dežel, in da bode vsem jednako pravična.

Mladočehi so preverjeni, da je taka ustava mogoča le na federalistiški podlagi, a dobro jim je znano, da je ne bodo tako skoro dosegli. To vé tudi ves narod in ni se čuditi onim, kateri pravijo „državni zbor ni vreden nič — zapustimo ga.“ Zahtevanje, da naj začno poslanci češki pasivno opozicijo, je upravičeno in prej ali slej krenili bodo izvestno tem potem, toda le-to je poslednje sredstvo, katerega ni smeti prezgodaj uporabiti. Nekdanja pasivna opozicija čeških poslancev ni imela pričakovane uspeha, ker se ni vodila dovolj energično in do one skrajnosti, katero omejuje samo zakon. Tudi danes češki narod še ni pripravljen za tako delo. V uspešno opozicijo treba, da je narod jedin, da so Čehi zložni povsod, tudi na Moravskem in v Šleziji, kjer pa, žal, gospodujejo še vedno dvorni svetniki, katerim je največja skrb — lastna korist.

Dokler ne pride ugodni čas za uspešno tiranje pasivne opozicije, dotlej treba delati in čakati; kadar pa bode nastala tista doba, tedaj se bode začela v državnem zboru, kakor tudi v deželnih zbora tako odločna in brezozirna opozicija, kakor je dosihdob še ni doživel avstrijski parlamentarizem. Mladočehi dozda še niso napeli vseh strun in še jim je mogoče govoriti na Dunaji drugače kakor doslej. Uzroki temu so bili taktički; hoteli so videti, kako bode z njimi postopala vlada in hoteli so si poiskati zanesljivih zaveznikov, kajti takih „ki niso vredni nič“, takih imeli so dovolj. Ker je pa vlada izjavila, da hoče delati na izvršitev ominoznih punkcij Dunajskih, začel se bode odločen boj proti njej. Ako bode narod vztrajal, je zmaga gotova. Brez Čehov ne more se Avstrija prištevati velesilam niti 24 ur več, ker ji brez češkega denarja brez čeških vojakov in brez češkega dela ni obstanka.

Prišel bode trenotek — vskliknil je Gregr koncem svojega poročila — ko bode vse zavisno jedino le od naroda češkega, ki pa bode doprinal svojih žrtve le ako bode imel svojo na državnem pravu osnovano samostalnost. Ako se pa osvedočimo, da tudi kot opozicija ne dosežemo ničesar, potem bomo premišljali, kaj nam je storiti. Ne govorimo

danes o pasivnem odporu, pripravljajmo se pa na vse in zmaga naša.

V kratkih teh potezah podali smo čitateljem svojim jedro Gregrovega govora, katerega so vsprejeli mnogobrojno zbrani volilci ujevovi z burnim odobravanjem, z veliko naučenostjo.

Kritika Gregrova je rezka a pravična; rakrana vsega našega političkega življenja je nepravilno pri-krojena ustava, ki daje vladi vso oblast, da dela kar hoče. Vzlic temu se pa narodu češkemu ni bati ničesar, zakaj narod, katerega prešinja tolika naučenost in samosvest kakor Čehe, takemu narodu se ni bati za obstanek.

Gregr razjasnil nam je, zakaj so postopali mladočeški poslanci doslej tako previdno in zmerno, povedal nam pa tudi s tisto klasiško odkritosrčnostjo ki je njemu lastna, kako nameravajo postopati od zdaj naprej, da dosežejo izvršitev narodnega svojega programa.

Stranka, katera vé, kaj hoče, in vé, kako bode to dejanski dosegla, to je stranka Brutusov, katerih ne premore nobena vojaka.

In naši slovenski poslanci? Mladočehom pač neso podobni v ničemer in hudomušni ljudje pravijo, da posebno kranjskim poslancem ni smeti reči, da so slovenski poslanci. To sicer ni res, a zdi se nam, da so podobni sokolom, kateri so se ujeli na — limanice.

Družbe sv. Cirila in Metoda VI. redna velika skupščina

v Kamniku dné 23. julija 1891.

(Dalje.)

C) Vodstvo je tudi v tej upravni dobi pospeševalo osnovo podružničnih in šolskih knjižnic, iz katerih lahko č. družbeniki za-se ali za svoje, šolo obiskujoče otroke dobivajo primerne berila. V krajih, kjer ni farnih knjižnic ali bralnih društev, lahko podružnica vse to nadomestuje, ako si omisli primernih prostorov ter osnuje bralno sobo, kjer se lahko družbeniki shajajo, razgovarjajo, čitajo, a tudi pošteno razvedrujejo. Tako smo s podaritvijo mnogobrojnih knjig raveselili nekaj podružnic. Knjige, različne vsebine: mo-

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikov, prevel Vojskar.)

(Dalje.)

— To je navadna cena ... zakaj bi jemala več od vas nego od drugih? govorila je ona.

Ta razgovor je bil kmalu pri kraju, a Petru Kiriloviču se še ni ljubilo oditi.

Slučajno je pogledal na podobo Glinke, visečo nad klavirjem.

Čuvašev je porabil takoj to priliko, da je zasukal razgovor.

— A! Mahajil Ivanovič! Je li ta vaš ljubljenec mej skladatelji? je uprašal.

— Seveda ... je li mogoče biti Rus in ne ljubiti Glinke? odgovorila je Olga Sergejevna s prašanjem na prašanje.

— Jaz ga tudi zelo ljubim ... ali hočete igrati katero njegovih skladb? Seveda, ako utegneta in to ne bode vznemirilo vaše tete, prosil je Čuvašev.

— Teta je vajena mojega sviranja, a nocoj imam časa dovolj, da nekoliko sviram, ako želite

slušati, dejala je Olga Sergejevna, ustala in stopila h klavirju.

Čuvašev jej je hitro pomagal vzdigniti zagrinjalo in hotel prižgati sveče, a mlada deklica ga je ustavila.

— Ni treba, Peter Kirilovič, hvala, svirala bom na pamet, rekla je ona, nazivaje vprvič Čuvaševa po njegovem imeni in očestvu, kar je bilo njemu jako všeč.

Olga Sergejevna je svirala nekoliko pesnij. Svirala je dobro, a seveda Čuvašev je bil že slišal večkrat boljšo godbo, toda sedaj ni najmanj mislil na to.

— A pevati se neste nikdar učili? je prašal, ko je Olga Sergejevna ponehala in spustila na kolena svoje male ročice, katere bi bil on tako rad poljubil.

— Ne ... učila sem se sicer nekoliko ur, in rekli so mi, da bi mogla pevati, dasi ne bode iz mojega petja nič posebnega; toda učiti se, stane mnogo, a hotela sem se hitro naučiti kaki stvari, da bi se je mogla okoristiti ... Vedno nesem mogla biti odvisna od tete, govorila je Olga Sergejevna.

— Vi torej ne požete?

Mesto odgovora se je mlada deklica ljubeznivo celo nekako prekanjeno posmešnila, zasvirala hitro

predigro in zapela z lahkim, gibkim, svežim in mladim, kakor je bila sama, glasom neko novo, v oni dobi občajno romanco.

Čuvašev je poslušal presenečen.

„In vse to ostaja mej štirimi stenami sredi ubogega stanovanja in skrb za kos kruha udušuje ta dar!“ mislil je on.

Ko je Olga Sergejevna končala, obsipal jo je Peter Kirilovič s hvalo.

— Gotovo greste večkrat v opero? prašal je deklico, ki je v zadregi zarudela radi njegovega uduševljenja.

— Ne, redko kdaj, vzdihnila je zlahka ona. Drago ne morem plačevati, a mesta, ki so po ceni, so kmalu zasedana, da moram časih čakati nekoliko ur pri blagajni.

— Dovolite, da vam ponudim kdaj ustopnico — imam jih često in večkrat se zgube, rekel je Čuvašev.

— Hvala, odgovorila je ona, no s takim glasom, da njen sobesednik ni mogel razvideti, je li s tem odklonila ponudba ali jo vsprejela.

Mej tem je prišla iz sosedne sobe Marija Ivanovna s prtom na roki, postavila lampo na stajalo in začela pregrinjati mizo za čaj. (Dalje prih.)

litvene, šolske, poučne, zabavne romale so zopet na vse strani slovenske domovine, gotovo bodo prej ali slej donšale svoj sad. (Dobro!)

Šolski zavodi brez učil in raznih učnih sredstev za nazorni pouk... bili bi kakor roko-delec brez orodja. Na dotične prošnje vodstva ni moglo gluho ustati. Pri tem poslovanju mu je osobito postrežljivo pomagal slavni odbor „Narodne Šole“ — v prvi vrsti njen predsednik, deželni poslanec Feliks Stegnar, ki je pri nakupu šolskega blaga in knjig izposloval vselej dokaj popusta ter tako družbi naklonil veliko vsoto dobička, za kar mu bodi iskrena zahvala. — Nakupovati smo morali knjig raznovrstne vsebine, ker naša zaloga sama ne zadostuje ukaželjni mladini. — Kakor znano, zasnovalo je vodstvo v očigled obče priznani potrebi primerne berila za našo mladež in vsled nasveta slavne „Zaveze slov. učiteljskih drštev“ „Knjižnico družbe sv. Cirila in Metoda“, ki je dospela do V. svezka. Ker se gledé skupička ne moremo pohvaliti, prenehali smo, skoro celo leto z novim snopičem. A ker se Vodnikove pesni več ne dobivajo in se po njih čestokrat poprašuje, uredil jih je gimnazijski ravnatelj F. Wiesthaler tako, da jih bo lahko v roke vzela i mladina. Kot VI. zvezek družbene knjižnice so zagledale uprav včeraj 22. julija beli dan. Da družba deluje tudi na slovenskem polju, ima stalno vrednost, in če knjige na jedno stran zahtevajo veliko denarno žrtvo, vendar na drugo stran družbi naklonijo dokaj prijateljev in častno mesto v literarni zgodovini. (Tako je!)

Ako pomislimo, da je družba v dōbi svojega obstanka s svojo knjižnico in z drugimi deloma darovanimi, deloma nakupljenimi proizvodi razdelila po slovenskem ozemlju približno do 30.000 knjig, trditi sme vodstvo, da je zadostovalo § 2. svojih glavnih pravil. — Isto velja o denarnih podporah, ki jih je vodstvo po pretehtanju vseh okoliščin in po došlih informacijah tu in tam dovoljevalo. Tu omenjamo podporo „Katoliškemu podpornemu društvu v Celju“ za vzdrževanje dekliške šole in podpore „Sloginim“ zavodom, dokler se jim ne posreči preiti v drugo upravo.

Č) In kaj pa Gorotan — ti nekdanje središče slovenstva, zdaj pa njega skrajni mejaš — ali ti je družba sv. Cirila in Metoda kaj prinesla? Da! naš narod ondot se drami, veliko ga je ustalo in se zaveda svojih pravic. Naše podružnice brojijo lepo kardelo bojevnikov za slovensko šolo. Zdaj so tudi priprosti spregledali, da tako biti ne more v šoli, ki se bori zoper zdravo pamet. V šolskem črtazu, do lanj veljavnem tudi za šole mej slovenskimi Korošci, ni bilo omenjeno niti besedice o pouku v slovenskem jeziku, najnovejši učni načrt pa že govori, a tako okorno, da ni prav za prav nobeden zadovoljen; nasprotniki na Koroškem ne, ker neljuba slovenščina sili na dan, ondotni narod slovenski ne, ker mu v šoli ni odkazan časten prostor, kateri mu pristuje po božjih in naternih pravicah. Korošci se mi zdé podobni evangelijskemu prošnjiku, ki je prišel k svojemu prijatelju prosit kruha. (Luk. 11.) Naši bratje prosijo slovenskega, domá pridelanega kruha za svojo deco, a dajejo jim kámen... trde nemščine. Pa radi nadležnosti je bil slednjič uslišan svetopisemski prositelj, da je prejel zaželenega, tako bodo tudi koroški Slovenci dobili katoliško in slovensko šolo, ako bodo vztrajni v nadležnosti s prošnjami. — Gledé na ondotno gibanje smemo javiti slavni skupščini, da uprav naša družba ima zaslug, da je sploh ta zadeva prišla v tir. (Dobro!) Naši zaupni možje, dobro poučeni z razmerami, sučejo uma svitile meče (prim. spise: Pouk, kako si moremo priboriti slovenskih šol na Koroškem; Št. Jakobska občina v Rožni dolini v borbi za slovensko ljudsko šolo) ter ne bodo mirovali prej, dokler ne zmaga pravična zahteva koroških Slovencev. — Sicer pa je družba z mnogobrojnimi knjigami in s šolskim blagom postregla podružnicam, ki so se zglasile, ter jim pošiljala tudi govornikov za pouk v koristnih predmetih. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. avgusta.

Štajerski klerikalci.

Že delj časa opazuje se neko gibanje mej štajerskimi klerikalci, katero dosedanjim voditeljem nikakor ni prijazno. Mlajša generacija, odgojena v strogem klerikalnem duhu, vzrasla je in pobija

zdej one može, ki so vsejali to seme. Tout comme chez nous! Na shodu katoliško-konservativnega društva v Lipnici zagovarjal je poslanec Kaltenegger zastopnika tega okraja, dozdanjega političkega voditelja štajerskih klerikalcev Karlona, katerega so mlajši duhovniki strastno napadali, osobito zaradi konfesionalne šole. Karlon zagovarjal se je kakor zatoženec pred svojimi sodniki, zatrjuje, da je bil osvedočen, da se bode Liechtensteinov predlog dal posebnemu odseku v poročevanje, da pa njega (Karlona) ne zadeva nobena krivda. — Kakor se vidi, podobni so si klerikalci povsod, kakor jajce jajcu in godi se mej njimi kakor mej divjaki: kadar mladi vzrastejo, pa pobijejo starce.

Iz češke razstave.

Nemško ščuvanje in hujskanje proti slovensmu vsprejemu slovanskih gostov imelo je vendar nekoliko uspeha, kajti policijsko ravnateljstvo je prepovedalo vse govore in pozdravljanja na kolo-dvorih.

Iz ogerske zbornice.

Liberalne stranke konferencija, katero smo že te dni napovedali, izvršila se je jako ugodno za ministerstvo. Grof Szapary razložil je stranki, da se po izjavah predsednika skrajne levice in vseh govornikov ni nadejati, da bi nasprotniki upravne prenosne popustili sramotno za parlament in za ves narod obstrukcijo. Ker ni nobene dvojbe, da se bode vsprejela vladna predloga z večino dveh tretjin za podlago specijalni razpravi in da bode v kratkem tudi § 1. predloge vsprejet, namerja minister predložiti, da se temu vsprejetemu paragrafu doda še drugi, kateri naj velevala, da ima vlada takoj izvršiti v § 1. sklenjeno preosnovo uprave. Ta dva paragrafa zakonskega načrta zmatrala bi se kot poseben zakon in čim bi ju vsprejela zbornica magnatov, predložil bi se zakon kralju v potrdilo in takoj izvršil. S tem bi bila opozicija pobita. Klub vsprejel je ta predlog z naidušenjem.

Vnanje države.

Francosi in Rusi.

Francoski podčastniki priredili so podčastnikom ruskih ladij, katere so v Cherburški luki, banket. Vse mesto je bilo v zastavah, na mnogih bišah bili so napisali „Vive la Russie“. Banketa udeležil se je ruskih ladij poveljnik Aleksijev, admiral Lespès, general Chabrignac in mnogo odličnega občinstva. Dva francoska podčastnika napila sta ruskim in grškim gostom v ruskem jeziku.

Beligradska načelnitvo

brzojavilo je ruskemu carju, zahvaljuje ga za presrečni in laskavi vsprejem kralja Aleksandra. Car podelil je kralju francosko-ruskega prijateljstva in da ni nobenega povoda misliti, da ima katera teh dveh držav nameu začeti kake resne komplikacije. Nenaravno bi pa ne bilo, ako bode ta zveza povečala Francozov in Rusov samosvest in da bodo bolj nego sedaj poudarjali „latentne svoje želje“ in mogoče je, da postanejo zopet aktualne nekoje podrobnosti orijentskega uprašanja n. pr. zadeva zaradi morskih ožin in Egipt. Sploh je pa v Evropi še marsikaj, kar sicer ne bode uzrok boju, kar bi pa bilo lahko povod jako resnim političkim razpravam.

Balkanska zveza.

Predsednik srbske skupščine Katić poročal je v Svilancu svojim volilcem o zadnjem zasedanju narodne skupščine in poudarjal, da treba z ozirom na političke in gospodarske razmere balkanskih narodov osnovati zvezo balkanskih držav. Kakor se torej kaže, vendar niso bila brezuspešna Trikupi sova prizadevanja.

Prusi o Kronstadtskih slavnostih.

„Nordd. Allg. Ztg.“ naglašja, da se je pri Kronstadtskih slavnostih posebno poudarjal mir kot najvišji smoter francosko-ruskega prijateljstva in da ni nobenega povoda misliti, da ima katera teh dveh držav nameu začeti kake resne komplikacije. Nenaravno bi pa ne bilo, ako bode ta zveza povečala Francozov in Rusov samosvest in da bodo bolj nego sedaj poudarjali „latentne svoje želje“ in mogoče je, da postanejo zopet aktualne nekoje podrobnosti orijentskega uprašanja n. pr. zadeva zaradi morskih ožin in Egipt. Sploh je pa v Evropi še marsikaj, kar sicer ne bode uzrok boju, kar bi pa bilo lahko povod jako resnim političkim razpravam.

Nemiri na Kineškem.

Neusmiljeno praganjanje kineških kristijanov vzbuja vseh evropskih držav pozornost, kajti vse kaže, da so te izgrede prouzročile političke okoliščine. Francoski minister vnanjih zadev Ribot izjavil je proti tajniku kineškega poslanstva, da se dogovarjajo evropske velesile glede vkupnega postopanja proti kineški vladi.

Dopisi.

Iz kranjskega okraja 4. avgusta. [Izv. dopis.] Dne 23. julija t. l. bila je okrajna učiteljska konferencija v Kranji. Zborovanje je otvoril v mestni dvorani ob 9. uri predpoludne okrajni šolski nadzornik gosp. A. Žumer. Zborovanja udeležili so se vsi gg. učitelji in gospdč. učiteljice, razven jednega bolehnega g. učitelja. Omeniti se mora, da so s svojo navzočnostjo počastili zborovanje: gosp. c. kr. okrajni glavar Gstettenhofer, gosp. c. kr. okrajni zdravnik dr. Edv. Šavnik, gosp. dekan Mežnarec in gg. kateheti iz Kranja, Škofje Loke, Tržiča in av.

Križa. Cenjeni gospodje so s tem dokazali, da se zanimajo za prospeh šolstva.

Zapisnikarjem za dobo jednega leta bila sta izvoljena g. Gertner, učitelj v Velesovem, in gospodična Pavla Krušič, učiteljica v Cerkljah. Predsednik izvoli si za svojega namestnika g. nadučitelja Frana Papo iz Škofje Loke

Gosp. okr. šolski nadzornik poročal je prav temeljito o stanji šol, ki jih je že imel priliko nadzorovati. Prav pohvalno se je izrazil, da stori učitelstvo povsod svojo dolžnost v polnimeri.

Referata sta povoljno rešila gg. Fran Papa, nadučitelj v Škofji Loki, in A. Roman, učitelj v Zabnici.

Nadalje poročal je g. c. kr. okrajni zdravnik dr. Šavnik o šolski higijeni. Njegovo predavanje bilo je jako temeljito in izvrstno. Vsi navzočni poslušali so ga z največjim veseljem. Za njegov trud izrekla se mu je presrečna zahvala. Obljubil je, da se natisne njegov govor v jedni prihodnjih števil „Učitelj. Tovariša“.

Nadalje poročal je g. nadučitelj M. Kuster o stanji, porabi in računu okr. učiteljske knjižnice.

V književni odbor so izvoljeni vsi prejšnji gg. učitelji. — V stalni odbor pa gg. učitelji Fran Papa, Fr. Kragel, A. Vavken, Peter Režek.

Na dnevnem redu bila je tudi volitev treh odposlancev v deželno konferencijo. — Izvoljeni so bili g. Jos. Kragel, nadučitelj v Tržiču, g. A. Vavken, nadučitelj v Cerkljah in g. Josip Levičnik, učitelj v Železnikih. Gosp. okr. šolski nadzornik zaključil na to zborovanje s trikratnim „slava“-klicem presvetlemu cesarju.

Po konferenciji podalo se je zbrano učitelstvo k skupnemu obedu v gostilno g. Petra Majerja, kjer so prav izvrstno igrali več komadov gg. učitelji iz Tržiča in od sv. Križa. Hvala jim!

Iz Planine 4. avgusta [Izv. dop.] Več let sem se prizanašal nam Planincem rudeči petelin, a letos se je pa v petih tednih včeraj že drugič prikazal v grozo in strah celega trga. Kakor po družih krajih največkrat otroci zapalijo hišo in upepelijo celo selo, tako so tudi pri nas včeraj popoldne ob 4. uri zakurili pod Arhovim kozolcem in v par trenutkih uničili ubozemu trpinu ves seneni pridelek in kozolec s skednjem vred. Pogorelec je bil sicer za mali znesek zavarovan, a ta vsotica pokrila bode komaj desetino prouzročene škode. V veliki nevarnosti so bila tudi v obližji stoječa in večinoma s slamo krita poslopja. Le ugodnemu vetru in hitri pomoči gasilcev se imajo prebivalci „Gorenjega konca“ zahvaliti, da danes vse njih imenje ni prah in pepel.

Pri tej priliki pokazalo se je zopet, kako nedostatne so naše gasilne priprave in kako nujna potreba je, da si gasilno društvo omisli čim preje novo brizgalnico. Ker je svetli knez Windischgrätz preteklo soboto podaril baš v ta namen 400 glđ. in družih 400 glđ. za druge občinske potrebe, se nadejamo, da bosta šla v kratkem stara „slona“ v zasluženi pokoj in da stopi na njiju mesto „moderna“ brizgalnica, katera bode ustregla vsem potrebam sedanjega gasilstva. —k.

Shod slovenskih in hrvatskih abiturientov.

(Konec.)

Že davno pred osmo uro, ob kateri je bil začetek koncertu, vrelo je odlično občinstvo iz narodnih krogov Ljubljanskih v čitalnico, da so bili kmalu napolnjeni vsi spodnji prostori. Zbralo se je, kakor smo že omenili bili na kratko, tako fino in izborna občinstvo, kakor ga vidimo pri vsaki izredni priilki, to je vrlim osnivalcem lepe veselice najbolji dokaz, da imajo splošne simpatije v vseh krogih narodnega prebivalstva Ljubljanskega. Pri uhodu pozdravljaj je došle goste odbor abiturientov, pri blagajnici pa so iz posebne prijaznosti prevzele častni posel ljubeznive dame, gospa Murnikova in gospodični Foersterja in Kušarjeva. Vspored bil je sestavljen prav srečno in ne predolg, glede na to, da je bil pozneje ples. Pričela je vojaška godba, ki je prav dobro svirala ouverturo k Vilhar-Schantelnovi „Jamski Ivanki“. Kaka noveja, ne že tolikrat igrana slovanska skladba bi bila morda občinstvu ugajala bolje. Antona Foersterja „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmij“, moški zbor s spremljevanjem godbe, je dobro znana, jako srečno izvršena kompozicija vrlega našega skladatelja. Velečastni početek in konec sta okvir,

v katerega so uloženi znani stari napevi, ki pa se vedno radi poslušajo, posebno ker jih je skladatelj prav izborno harmoniziral in jim udabil nekako novo življenje. Moški zbor pod vodstvom gosp. S. Stegnarja izvršil je svojo nalogo prav izborno, posebno ako se jemlje v poštev, da je bil sestavljen samo „ad hoc“ iz vseh vetrov in je mogel imeti le jedno ali dve skupni poskušaji. Tudi vojaška godba spremljevala je prav dobro. Tretja točka programa bilo je „tamburanje“ Zagrebških abiturijentov. To je bilo za mnoge iz našega občinstva nekaj nenavadnega, nekaterim celo popolno novega. Burno odobravanje, katero je sledilo vsaki posamezni točki, kazalo je, da je ta upravo narodna jugoslovanska glasba ugajala tudi našemu občinstvu izredno in so morali zopet in zopet pridejati mladi tamburaši kak komadič. Svirali so mej drugim: „Vienac hrvatskih pjesma“, ruske pesmi, „Naprej zastava slave“, „Bri-birka“ itd. Mladi njih vodja abiturijent g. Milečič sme biti ponosen na uspeh, ki ga je dosegel s svojim sicer malim, a izbornim tamburaškim zborom. A. Foersterjev osmospev „Življenje“ po besedah abiturijenta Ivo Šubeljna je prav lepa skladba in se je pela prav precizno. Namestu dramatičnega prizora „Na Gospesvetskem polju“, ki ni bil dovoljen, deklamoval je abiturijent Ljubljanski, gosp. Fran Finžgar, svojo lepo poezijo „Abiturijentom“, ki je našla naudušen odmev. V jako lepodoneči vezanji besedi izražene so krepke in srčno izbrane ideje o alogi in sreči naroda slovenskega. Ker je gosp. govornik s krepkim in simpatičnim svojim organom prav jasno in lepo nuancovano deklamoval in se pokazal jako spretnega govornika, donelo je živahno odobravanje pesniku-govorniku. Ko je končal z geslom „Naprej zastava Slave“ udarili so tamburaši krepto to našo himno in ni bilo miru, dokler se ni pokazal pesnik. Tamburaši morali so na splošno željo zopet pridati nekoliko komadov, katere so svirali na občno zadovoljnost, kakor prve. Zadnja točka programa bila je F. S. Viharjeva „Slovenec i Hrvat“ na besede hrvatskega abiturijenta gosp. Dragana Boraniča. Skladba ima posebno efektne konec in zanimiv srednji del ter se je pela tako eksaktno, da se je morala ponavljati na splošno željo in je občinstvo živo odobraval trud vrlih pevcev in njih voditelja.

S tem je bil končan vspeled in se je kmalu pričel v gornjih prostorih živahen ples. Tudi dvorana bila je nakičena s cvetjem in zelenjem. Do zgodnjih jutranjih ur sukala se je vesela mladež. Slovenske gospodičine imele so v slovenskih in hrvatskih abiturijentih prav vstrajne častilce Terpsihore in marsikatera je morda na tistem vzdihnula: Oh, da bi le vedno tako bilo! Tudi za stareje ne plesoče bil je lep pogled, videti zbran skupaj tako rekoč cvet mladine slovenske in hrvatske in mej njim posebno krasen venec krasotic slovenskih. Pri kadriljah plesalo je nad 100 parov. Bil je to jeden izmed najživahnejših plesov zadnje dobe, akoprav je v dvorani bila nekako tropična temperatura, ki pa nikakor ni uplivala na plesateljnost mladine.

V spodnjih prostorih pa je bilo tudi živahno gibanje, tamburaši razveseljevali so nas i nadalje s svojim igranjem. Počastil je družbo tudi mestni župan g. Grasselli, katerega so abiturijenti naudušeno pozdravili, na kar je on odgovoril s prisrčnimi in krepkimi besedami. Napitnica za napitnico se je vrstila z izbornim petjem Ljubljanskih pevcev. V dveh solo-spevih se je posebno odlikoval g. Trtnik, ki je iz prijaznosti se pridružil pevcem prijateljem in nas razveselil z mogočnim svojim tenorjem. Tako je vladalo v vseh prostorih do rane ure veselo življenje in splošna zadovoljnost, za blagi narodni namen pa se je zbrala lepa svota, ker se je odbor izogibal nepotrebnih stroškov. Kosmati dohodek znašal je nad 300 gld.

Drugo jutro odpeljali so se abiturijenti slovenski in hrvatski skupno na Gorenjsko ter pose-tili najprej na Vrbi dom Preširnov, kjer jih je pozdravil na domu živeči sorodnik Preširnov s prav prisrčnimi besedami. Zapeli so tri pesmice s Preširnovimi besedami in nabrali za Preširnov spomenik nad 35 gld. Potem je bil skupni komers na Bledu pri Petranu, pri katerem so se vršile napitnice in zdravice s petjem in sviranjem tamburašev.

Tako se je završil v krasnem gorenjskem kraju, na podnožji sivega Triglava lep shod, pri katerem se je spoznala slovenska in hrvatska mladina in si prisegla vedno zvesta ostati onim idealom, ki jo naudušujejo sedaj. Naj jim ostane vedno

zvesta, na korist domovini svoji, ki se nadeja najboljšega od mladih svojih sinov. Ideja pobratimstva mej Slovenci in Hrvati naj se krepki vedno bolj in bolj in zasijati mora tudi nam lepša bodočnost.

Domače stvari.

— (Slovenci in Hrvatje v zlati Pragi.) Iz čeških listov posnamemo, da so Slovenci in Hrvatje bili naudušeno vsprejeti. Na tisoče ljudstva zbralo se je pred kolodvorom, ker ustop na peron ni bil dovoljen od policije. Gromoviti klici „Na zdar!“, „Živeli!“, „A žiji Slovinci!“, „At žiji Chorvate!“ pozdravljali so jugoslovanske goste, ko so se prvi prikazali na ulice in se podali v impozantnem sprevodu do pripravljenih voz. Pozdrav bil je tako srčen in iskren, da je marsikateri izmed gostov imel radosti solzne oči. Občinstvo stiskalo je roke gostom in neprenehoma klicalo: „Živily bratři, živily sestry Chorvatky a Slovinky!“ Mej gosti je okoli 60 slovenskih in hrvatskih učiteljev in učiteljic, ki se udeležijo učiteljskega shoda. Večina gostov podala se je najprej v razne hotele in pripravljena stanovanja, katera je bilo težko najti, ker so vsi hoteli prenapolnjeni. Člani „Mest'anske besede“ posredovali so potem prijazno in so se končno preskrbela vsem povoljna stanovišča. Slovensko-hrvatski vlak pripeljal je nad 500 gostov k razstavi.

— („Slovenec“ po prstih.) Pred kratkim zagnal se je „Slovenec“ v nas, ker smo priobčili notico, da so se pozdrava francoskega brodovja v Kronstadtu udeležili tudi zastopniki nekaterih slovenskih listov v Avstriji, imenoma zastopniki „Hrvatske“, „Slovanskega Sveta“ in „Il Diritto Croato“. Zdaj pa prinaša „Hrvatska“, katera ima v Peterburgu stalnega svojega poročevalca, ki se je sam udeležil vsprejema, dopis, v katerem se potrjuje naša vest in torej na laž postavlja — „Slovenec“. Ker je pa „Slovenec“ jako neveren Tomaž, čita naj št. 176. „Hrvatske“ z dne 4. avgusta 1891. l.

— (Zadnja sestra pesnika Prešérna.) Alenka Prešérnova umrla je v bolnišnici Ljubljanski, kamor je bila prišla iskat pomoči za hudo bolezen na nogi. Pokojnica bila je stara 80 let. Pogreb iz bolniške mrtvašnice bode jutri v petek 7. t. m. ob 6. uri zvečer. Gotovo bode mnogo domoljubov spremilo na zadnji poti do sv. Krištofa poslednjo sestro neumrlega našega pesnika. N. v m. p.

— (Za „Prešernov spomenik“) nabrali so vrli naši slovenski in hrvatski abiturijenti na Prešernovem domu na Vrbi lepo vsoto 35 gld. 40 kr. ob priliki izleta na Bled. Slava vrlim mladeničem, ki naj bi našli mnogo posnemovalcev, da bomo kmalu čakali tudi spomenik našega pesnika velikana.

— (Iz Št. Vida pri Ljubljani) se nam piše: Naša „Čitalnica“ obhaja letos koncem septembra svojo „petindvajsetletnico“ s primerno slavnostjo. Ustanovil jo je pokojni župnik Blaže Potočnik, znan kot pisatelj, pesnik in skladatelj. On je bil res „Šentviški gospod oče“, kakor ga imenuje in ga je imenoval pri nas vsak, kdor ga je poznal. V hvaležen spomin mu naša „Čitalnica“ hoče uzidati lepo spominsko ploščo. Da bo pa mogla precejšne troške pokriti, prosi vse pokojnikove obile prijatelje in častilce in še posebej one častite gospode, ki so pod „očetovim“ pokroviteljstvom obhajali tu svoje primicije, naj s primer-nimi darovi pripomorejo, da se vse to izvrši „gospodu očetu“ na čast in narodu v spodbudo. — Namerava pa naša „Čitalnica“ pri tej priliki tudi izdati Blaža Potočnika razne smešnice in do-vtype, ki bodo izvestno zabavali vsacega, kdor jih bo bral. Zato se obrača do vseh, komur je znana kaka „Blaž Potočnikova“, naj jo blagovoli čim prej prijaviti sl. uredništvu tega lista ali pa našemu nadučitelju, g. Janku Žirovniku.

— (Iz Št. Jerneja) se nam piše: Danes, 5. avgusta, ponoči umrl je tukajšnji posestnik Anton Majzelj starejši. Njegova obitelj je jedna najrodoljubnejših na Dolenjskem. Z lastnim naporom, z vstrajnostjo in štedljivostjo pridobil si je mož precejšnje premoženje. Ne vem človeka v naših krajih, ki bi brez šolske podlage bil tako pameten, kakor je bil ranjki Majzelj. Velik talent v kmečki kamizoli. Marljiv pa je bil ko mravlja. Ta mož je v življenji malo spal, njemu se je dan začel ob 3. uri zjutraj. Blag mu bodi spomin!

— (K vojaškim vajam) sta došla sedaj tudi 20. in 21. lovski bataljon iz Gorice, a danes

pridejo trije eskadroni huzarskega polka grof Pallfy št. 8. z Dunaja.

— (Prememba v posesti.) Hišo v Florijanskih ulicah št. 10. rajnega Antona Kotnika, „pri Šimnu“, kupil je na eksekutivni dražbi gospod Štefan Klun, hišni posestnik na Zabjaku za 7511 gld.

— (Vabilo k dijaški veselici), katera se priredi v prostorih gosp. Fr. Prebenca v Velikih Laščah, dne 9. avgusta 1891. z nastopnim vspeledom: 1. Ipavic: „Pobratimija“, poje moški zbor. 2. Pozdrav. 3. Vilhar: „Mrtva ljubav“, Abt: „Cvetica“, samospevi s spremljevanjem na glasovirju. 4. Hajdrih: „U boj“, moški zbor. 5. Pacher: Varijacije na glasovirju. 6. Kocijančič: „Slovo“, osmospev. 7. Šaloigra: „Šolski nadzornik“. Prosta zabava in ples. Ustopnina 20 kr., dijaki prosti. Čisti dohodek namenjen je družbi sv. Cirila in Metoda. Začetek točno ob 8. uri.

— (Šaljivo loterijo) priredi prostovoljno gasilno društvo v Postojni v korist svoje blagajne v nedeljo dne 9. avgusta 1891 v gostilni gosp. M. Vičiča. Začetek ob 5. uri popoldne. Pred šaljivo loterijo petje in godba. Zvečer prosta zabava in ples.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi „Čitalnica Vipavska“ in „Pevsko društvo“ iz Šturije v korist družbe sv. Cirila in Metoda dne 9. avgusta ob 5. uri popoldne. Vspeled: 1. Pozdrav gostov. 2. Deklamacija. 3. Iv. pl. Zajc: „Dijaška pjesma“. (Šturški pevci.) 4. „Zgubljena suknja“: Vesela igra v jednom dejanji. (Vipavsko pevsko društvo.) 5. Hajdrih: „Sirota“, alt solo in osmospev. (Vipavsko pevsko društvo.) 6. * * * „Brambovska“. (Vipavsko pevsko društvo.) 7. „Zamujeni vlak“. Vesela igra v enem dejanji. (Šturško pevsko društvo.) 8. * * * „Žezulinka“. (Vipavsko pevsko društvo.) 9. Nedved: „Popotna“. (Šturško pevsko društvo.) 10. Prosta zabava in ples. Ustopnina k veselici 30 kr., sedež 20 kr. Ob ugodnem vremenu vrši se velica na prostem, ob neugodnem v čitalničnih prostorih.

— (Tatvina v cerkvi.) Na Brezji na Gorenjskem pokradli so pretekli teden drzni tatovi več dragocenostij iz cerkve. Mej temi so: Dva zlata prstana, jeden bolj velik z rudečim kamnom, drugi manjši s 5 dijamanti in pa mal zlat križec obložen z rudečimi kamenčki. Omenjena prstana bila sta pritrjena na kroni, ki visi nad velikim altarjem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 5. avgusta. Včeraj skupen obed; izmed Slovencev napil Gogola Čehom, dr. Gregorin Slovanom. Zvečer na čast Slovincem in Hrvatom slavnostna predstava opere „Libuša“.

Praga 6. avgusta. Včeraj pri ustupu v razstavo predsednik razstavnega odbora naudušeno vsprejel slovenske in hrvatske goste. Na tisoče občinstva. Predsednik Sedlak vodil ogled. Pri skupnem obedu v razstavi nagovorila goste Sadlak in profesor Pražak, odgovorili prof. Fabković, Gogola in dr. Gregorin. Zvečer v gledališči jugoslovanskim gostom na čast opera „Libuša“. Potem v „Mest'anski besedi“ koncert, dvatisoč bratov. Nagovori naudušeni, slava-klici bratskemu narodu.

Praga 5. avgusta. V proslavljenje rojstnega dne cesarjevega delajo se v razstavi velike priprave.

Peterburg 5. avgusta. Kralj srbski ostane tri dni tukaj.

Peterburg 5. avgusta. V Moskvi pripravljaja občinstvo poveljniku francoskega brodovja ovacije, kakor kakemu vladarju.

Pariz 5. avgusta. Po poročilih listov pride inkognito semkaj grški kralj, ki biva zdaj v Aix-les-Bains.

Pariz 5. avgusta. V Perpignanu mej vojaškim koncertom zopet Rusom prijazne izjave.

Budimpešta 6. avgusta. Zbornica vsprejela § 1. upravne predloge s 164 proti 49 glasom. Odsotnih bilo 198 poslancev.

Beligrad 6. avgusta. Kralj srbski pride 10. avgusta na Dnnaj ter bode stanoval v cesarskem dvoru. Dne 11. odpelje se v Iši, kjer se bode mudil dva dni ter od tod potoval k svojemu očetu, ki ga bode bržkone pričakoval ob bavarsko-avstrijski meji.

Moskva 6. avgusta. Gervais, francoski častniki in podčastniki dospeli včeraj sem in bili slovesno vsprejeti.

Razne vesti.

* (Potovanje v znanstvene svrhe.) Pretekli dni došli so v Sarajevo nekateri profesorji in dijaki iz Belegrada, ki potujejo po Bosni, da prouče deželo. Vodi jih vodja druge Beligradske gimnazije Nikola Petrovič. V vseh krogih so goste vsprejeli prav prijazno. Okrajni glavar baron Molliary dal jim je souper v Ilidzeu. Ogledali so si vse znamenitosti v Sarajevu in v okolici in se odpeljali potem v Mostar, odkoder se vrnejo zopet v Beligrad.

* (Čudna bolezen.) Mej vojniki garnizije v Parizu kaže se čudna bolezen, ki je postala epidemična. Bolniku izpadejo vsi lasje, a daljnih nasledkov bolezni ne proučuje. Vojaki z najgostejimi kodri postanejo plešasti v nekaterih tednih, kakor da so obriti po glavi. Medicinske avtoritete se bavijo s to čudno boleznijo, ki se je pokazala v vseh Pariških vojašnicah, drugod pa še ne.

* (Sedemdesetleten morilec.) V Lyonu živel je optik Parisot s svojim tastom v prepiru zaradi neke pravde. Ko se je pravda končala za tasta nepovoljno, pridrevil je v prodajalnico svojega zeta ter mu zabodel dolg kuhinjski nož v vrat, da je bil takoj mrtev. Morilec, ki je star 70 let, so takoj zaprli.

* (Tat v pasti.) Pretekli teden prišel je na vse zgodaj, ko je baš neki Graški trgovec odpiral svojo prodajalnico, neznan človek in prosil trgovčevu gospo, naj mu za nekaj ur dovoli spraviti svoj bicikl. Le nerada spolnila mu je gospa prošnjo, ki se jej je zdela čudna. Neznanka ni bilo več nazaj. Mej tem čital je trgovec, da je v Grateinu bil ukraden bicikl. Telegrafoval je koj tja in došel je lastnik ukradenega bicikla. Kmalu prišel je tudi tat čedno oblečen in vprašal po biciklu. Odgovorili so mu, da je v neki sobi na dvorišču. Ko je ustopil, zaprl je trgovec sobo in poslal po redarje, ki so odpeljali tata v zapor.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

5. avgusta.

Pri **Maličih**: Stadler, Bram, Rupprecht, Zimmerman iz Monakova. — Lakitsch iz Inomosta. — Kaplja z Vrh-nike. — Terpotic iz Trbovelj. — Ranzinger iz Kočevja. — Gentili, Gleconi iz Trsta. — Hönigstein, Hartman, Fischer, Rauman, Holzer, Weiss z Dunaja. — Herman iz Prage. — Moses, Wohle iz Berlina. — Hayn, Gaischeg, Köstler iz Gradca. — Brejer iz Norimberka.

Pri **Stonu**: Eisler, Weimer, Prossinagg, Walter, Gell z Dunaja. — Ivanosic pl. Kustentfeld, z Reke. — Zalahnik, Giorgios iz St. Petra. — Bajec iz Polhovca gradca. — Micoletzky iz Plzna. — Mesar iz Bistrice. — Baltantoni, Kralj, Šaber, Wiancl iz Trsta. — Vičič, Schröder iz Postojne. — Walter iz Zagreba. — Globočnik, Škofic iz Velikih Lašč.

Pri **avstrijskem cesarju**: Sinkovic iz Ljubljane. — Filepec z Dunaja. — Povčič, Kunej iz Voloske. — Pri **bavarskem dvoru**: Simon iz Lesc. — Bonazzo iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Gottlieb z Dunaja. — Gaurig, Zidor iz Trsta. — Seidl, Seidl, Doposcheg iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

3. avgusta: Uršula Šali, kuharica, 52 let, Rimska cesta št. 8, oslabljena. — Anton Jeranič, posestnik in tesarski mojster, 50 let, Ulice na Grad št. 13, rak.

Tomo Zupan, vodja v Alojzijevešči, oznanja imenom Ri-bičeve rodovine, iz Vrbe na Gorenškem, in v svojem imenu žalo vest o smrti drage mu sorodnice

Alenke Prešernove

zadnje sestre pesnika Franceta Prešerna, rojene 26. aprila 1811 v Vrbi, umrle 5. avgusta ob 1/2 11. v noč — po večkrat prejetih sv. zakramentih za umirajoče — tu v Ljubljanski bolnišnici, kamor je ob hudi bolezni na nogi 27. julija t. l. prišla iskat si ljubelega zdravja.

Pogrebni spreved srčno pobožne ranjce se izvrši iz bolnišnične mrtvašnice, Dunajska cesta št. 20, 7. avgusta ob 6th zvečer, na gróbjce sv. Krištofa, kjer se truplo položi k večnemu počitku v rodbinsko rakev Zupanovih iz Smokuča.

Osmega dneva opravilo bode v župnijski cerkvi Žalostne Matere Božje na Breznici 13. avgusta ob 6th v jutro.

Sosebno vsem Vam, ki v tugi in veselji sočutujete z našo rodovino, naj bo blaga pokójnica priporočena v iskreno molitev in v trajen spominj.

Ljubljana, 6. avgusta 1891.

4. avgusta: Alojzij Legat, konduktorjev sin, 1 1/2 me-seca, Cesta na Rudolfovo železnico št. 12, božjast. — Ana Terček, delavčeva hči, 18 dni, Krakovski nasip št. 10, ka-tar v želodcu in črevesi.

5. avgusta: Stanislav Lukniš, kleparjev sin, 6 let, Opekarska cesta št. 27, morbus brighthii.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. avgusta	7. jutraj 2. popol. 9. zvečer	734.7 mm. 732.6 mm. 732.5 mm.	16.0° C 26.0° C 19.0° C	sl. svz. sl. jzh. brezv.	jasno d. jas. jasno	0.00 mm.

Srednja temperatura 20.3°, za 0.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 6. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.35	92.45
Srebrna renta	92.25	92.45
Zlata renta	111.45	111.60
5% marena renta	102.30	102.30
Akcije narodne banke	1026.—	1026.—
Kreditne akcije	290.50	290.—
London	117.80	117.85
Srebro	—	—
Napol.	9.39	9.39 1/2
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.95	57.95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	—	104
Ogerska papirna renta 5%	—	101
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zaost. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	225

Iščem za svojo odvetniško pisarno spretnega pisarja.

Nastop službe s 1. septembrom tekočega leta.

(646—2) Dr. Ivan Omulec v Ormoži.

Izurjenega koncipijenta

vsprejem v svojo pisarno.

Jurij Detiček

(642—2) c. kr. notar v Celji.

V najem se odda

pri **Tosniku v Medvodah**

kovačnica

z vsem orodjem in stanovanjem.

Poizvedbam odgovarja **France Zvoljšak**, po domače „Smólec“ na Svetji pri Medvodah.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

Švicarija.

Jutri v petek dne 7. avgusta velika

poletna veselica

in vojaški koncert

godbe slavnega c. in kr. pešpolka št. 17.

Razsvetljava in umetalni ogenj

v zvezi z

(650)

otroško plesno veselico

katero priredi tukajšnji učitelj plesa gospod **Doix**.

Začetek ob 7. uri.

Ustoppina 20 kr.

Otroci so prosti.

Mnogobrojnega obiska te veselice prosi z odličnim spoštovanjem

Ivan Eder.

KAROL TILL

(10) Ljubljana, Špitalske ulice 10. (456)

Potrebnice za pisarnice in na pisalne mize, pisne mape, pisne podloge, tintnike, nakladnike za pisma, mečilnice, ravnala, deske beležnice, skledice za peresa, držala, skrinjice za pismene znamke, steklenice za kledo, zvitki pivnikov za sušenje tinte, sušilne deščice in sušilci, pečati iz proževine z vso pripravo, sušilni kartoni, kopirni listi in pivniki, tiskane in utisnene pečatne znamke, mečilniki in lepivni papir za bankovce.

Dve kmetiji

obsegajoči 82 oral 395 □°, prodam s hišo, skednjem in novimi hlevi vred. Hiša je v jedno nadstropje in obokana, a gorenje nadstropje ni povsem izgotovljeno. Pri tleh sta 2 sobi in kramarija. Keglišče pri hiši je na novo krito. V hiši bila je nekdanja gostilna in bi se i zdaj dobro izplačala, ker v celi vasi ni nobene krčme. Hiša stoji blizu farne cerkve. Pri posestvu sta dva lepa sadna vrta in nekoliko gozda, katerega je še posekati, kjer je pa posekan, ondu je nasajenih 30.000 mladik. Posestvu sta 2 uri oddaljeni od Celovca, v povsem slovenskem kraju, kamor prihaja mnogo tujcev. Cena 12.000 gld., 4000 gld. ostane lahko uknjiženih. Več pove upravništvo „Slov. Naroda“. (637—2)

Proda se ceno

in more se ogledati **S. t. m.** dopoldne od 10. ure dalje v **ko-njaku hótela „Pri Maličih“** („Stadt Wien“)

2 kobil, po 15 pesti visoki, krotki, prav dobri za voz in ježo, angleška oprava in lahka, polkrita kočija,

in sicer vse skup, pa tudi posamič.

(649—1)

V vodozdravilnici v Kamniku na Kranjskem

upeljalo se bode s 1. dnem avgusta t. l.

zdravljenje po Kneipp-ovem načinu

pod vodstvom gospoda dr. A. Kupferschmied-a, kateri je prakticiral v Wörishofenu pri prečastnem gospodu župniku Kneipp-u. Zdravniško določena dela opravljajo dobro izurjeni pomagači, kateri so se izučili v Wörishofenu. Zaradi potrebnih pojasnil obrniti se je do g. dr. A. Kupferschmied-a, zdravnika v Kamniku na Kranjskem.

Lastniki kopališča.

(638—2)